

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pauli Segneri Societatis Jesu Brevis Vitæ Historia
cum ejusdem Concordia Quietis & Laboris in Oratione,
Expositione in Psalmum Miserere, Considerationibus de
Inferno, Expositione Cantici ...**

Massei, Giuseppe

AUGUSTÆ Vindel. & DILINGÆ, 1707

VD18 12383155

§. LXIV. Narrantur aliquot se divexandi modi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47773)

cum inire convenit: si tamen etiam isto favore me dignari placuerit. Hac ratione in quocunque casu adverso, quamlibet acerbus, durus & ignominia plenus fuerit, revocabo mihi in memoriam, quod utaris me secundum pacta inter nos hodie conventa, & hac cogitatione conabor acquiescere, me solari, quin & oblectare, si gratia tuae ope, qua sine nil penitus possum, tantum praestare valero. Ita sit, O DEUS meus! Placeat tibi hoc sacrificium meum tota illa animi sinceritate, qua ego id tibi conor exhibere.

§. LXIV.

Narrantur aliquot se divexandi modi.

VT speciatim modos aliquos recenseam, quibus ex-
cruciare, & pessime habere se consueverat, satis mihi
erit narrare quae sequuntur. Sacerdos, Parochi
munere Senensi in Dioecesi functus, meminit, se cum plu-
ribus locis P. Paulo socius itineris adhereret, observasse, il-
lum cum nudis pedibus itinera perageret, pro eo quod, ut
passim alij, viam minus impeditam & asperam quaereret,
quaesivisse potius de industria difficiliorem, arborum trun-
cis, & acutis filicibus horrentem, a quibus male admodum
habebatur; atque ejus rei, ait Sacerdos idem, post tot an-
norum intercapedinem se probe, & cum tenero animi sensu
meminisse. Solenne Patri erat in Excursionibus saepius in-
terdiu abluere pedes. Sociorum aliquis amore Patris im-
pulsus monuit aliquando; abstineret ea lotionem, ita enim fu-
turum ut occalescerent sensim pedes, illeque tanto minore
molestia calles tam asperos peragraret: atqui, respondit ille
candidè, haec ipsa toties abluendi pedes causa est, ut tene-
riosc

riores maneant, & plus incommodi ac molestiæ in suis itineribus sentiant.

Flagris in se advertere semper illi fuit usitatissimum. In Excursionibus ad illas diverberationes publicas tanti horro-
ris, tres quatuorve alias privatim adjungebat. Quando ve-
rò in Domiciliis Societatis versabatur, bis quotidie lege
constantissimâ verberibus malè se multabat; postremis ve-
rò annis etiam ter, mane, à prandio, & vesperi, adhibitis
eum in finem funiculis crassioribus, quos subinde etiam
stellulis chalybeis exasperabat; ad sanguinem eliciendum.
Certis tamen temporibus aut calamitatum communium,
aut novendorum, quæ Patronis suis Cælitibus consecra-
bat, crebriùs etiam diverberabat sese, ictuum maximè nu-
mero plurimum aucto. Interea dum ita contundebat se,
solenne illi erat ingeminare à capite ad calcem consuetum
illud Ecclesiæ acroama *Dies ira*, à verbis *Rex tremende
Majestatis* usque ad illa prope finem, *gere curam mei finis*, du-
rabatque hæc crudelis laniena, tam diu, donec ad duo, aut
tria millia ictuum pertingeret. Ad somnum quod spectat,
sex illum horis ferme definiebat; & in Excursionibus non
parum etiam de his detrahebat. Triginta & ampliùs annis
ad finem usque vitæ, pro lecto illi erant nudi asseres. In
Excursionibus tamen, cum tantam duritiem labores non
ferrent, aliquamdiu straminis aliquid sibi substernebat. Et
licet pro suâ in virum observantiâ & æstimatione locorum
Magistratus, aut alij viri gradus altioris, lectos illi pararent
quàm commodissimos, nec ille eos recusare videretur, sub-
inde tamen remotis culcitris saccis tantum stramine fartis
incumbebat, & non nisi ægrè valde induci potuit, ut lanâ
stipatis uteretur, ne hospitibus suis plus molestiæ curæque
in providendo afferret. Aliàs etiam in Cilicio, lintei lecti-
carij

carij instar extenso, somnum capiebat; sed cùm sic necessariam quietem capere non posset, coactus est hunc usum missum facere.

Ad victum quod attinet, ut jam ante innui, P. Pauli habitudo corporis non permittebat, ut rigidis se jejuniis maceraret, & narrabant Socij, eum cùm per dies aliquot continuos, aut statorum in Ecclesia quatuor temporum, aut aliàs, jejunium produxisset, tam habuisse malè, ut febris infestaretur: unde cùm majus DEI obsequium æstimaret, si vires sanctis suis laboribus pares tueretur, tantum cibi parcè sumere constituit, quantum eum in finem necessarium erat; satis habens, abstinere à delicatioribus omnibus, & quæ gulæ magis blandirentur. Sed nec hac in parte generosè se ipsum pervincere omisit, cibos gustui ingratisimos, & ipsum adeò cinerem, lentè masticando & ore versando.

§. LXV.

Plura in eandem rem adduntur.

PLus multo asperitatis vestiendi ratio habuit. Totis annis quatuordecim domi nostræ nec ex lino indusium, nec caligas gestabat, sed harum loco sacco sine manicis horridum, qui ab humeris defluebat ad genua, contextum caprarum pilis, qualem omnino Agafones adhibent ad tegenda jumentorum onera. Hoc vestimenti genus tam non delicatum adeò adamaverat P. Paulus, ut cùm tantillum attritum, usúque tractabilius deprehendisset, alio confestim horridiore mutaret.

Postremis tamen, quibus Romæ degebat, annis, cùm faccus iste æstatis tempore calores non tolerandos afferret,